

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

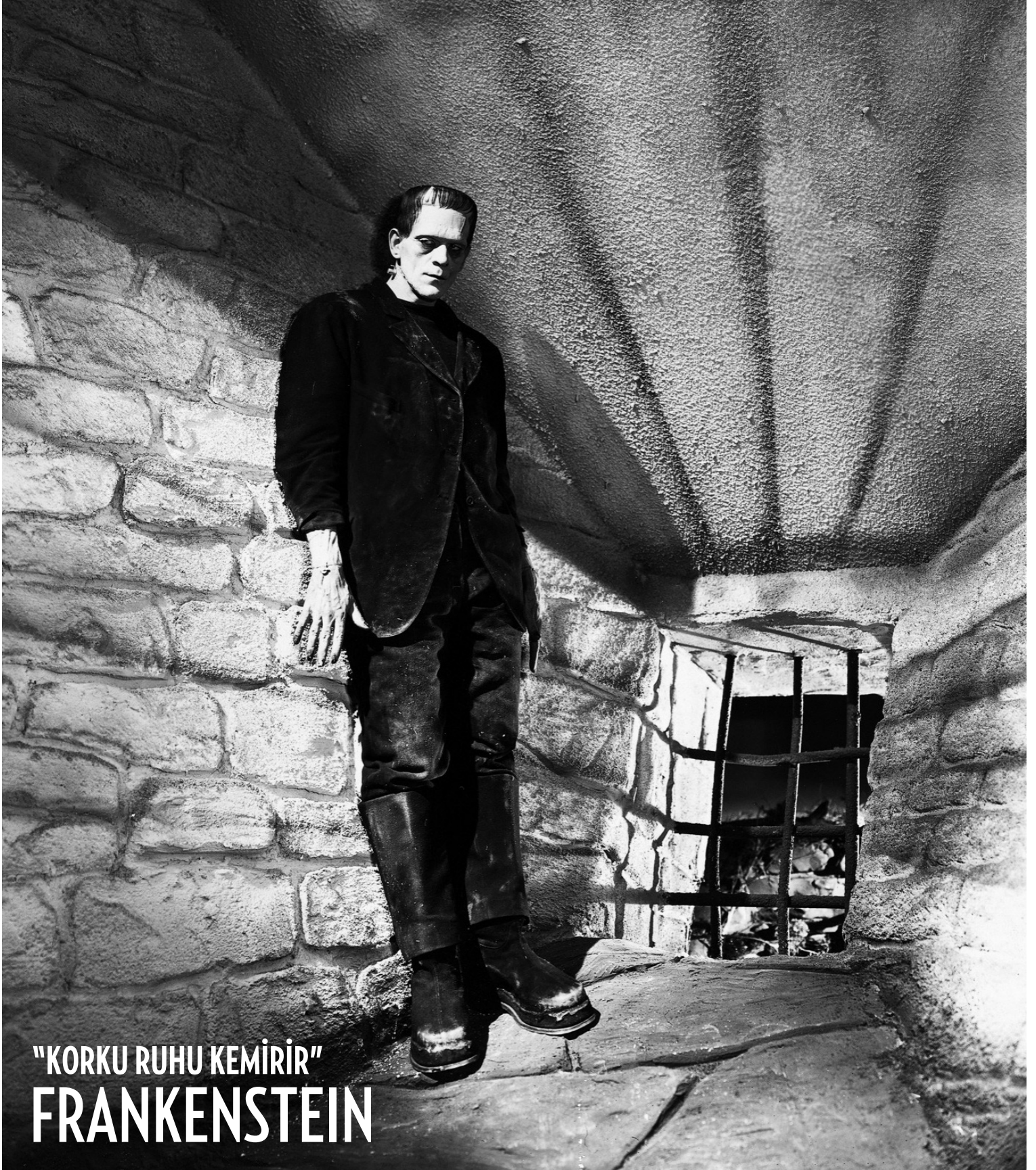
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

"KORKU RUHU KEMİRİR"
FRANKENSTEIN

Notebook'un yazarından
unutulmaz bir aşk hikayesi.

“ZAC EFRON’UN ŞİMDİYE KADARKİ EN İYİ PERFORMANSI.”

— CHRIS PARENTE, FOX-TV

Şimdi Blu-Ray,
Dvd , Bas Oynat Dvd ve Vcd'de!

WARNER BROS. PICTURES SUNAR

VILLAGE ROADSHOW PICTURES işbirliği ile bir DI NOVI PICTURES yapımıdır SCOTT HICKS filmi ZAC EFRON "THE LUCKY ONE" TAYLOR SCHILLING JAY R. FERGUSON
ve BLYTHE DANNER MÜZİK SÜPERVİZÖRÜ JOHN BISSELL MÜZİK MARK ISHAM YARDIMCI YAPIMCI KERRY HEYSEN MONTAJ SCOTT GRAY ASE YAPIM TASARIM BARBARA LING GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ ALAR KIVILIO, A.S.C. C.S.C
NICHOLAS SPARKS'IN ESERİNDEN YAPIM SORUMLULARI RAVI MEHTA ALISON GREENSPAN VE BRUCE BERMAN SENARYO WILL FETTERS YAPIM DENİSİ DI NOVI KEVIN MCCORMICK
YÖNETMEN SCOTT HICKS

tiglon

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://trabel.org> © 2012 Warner Bros. Entertainment, Inc. Tüm hakları saklıdır.

İZLEYİCİSİZ FESTİVAL YAPRAKSIZ AĞACA BENZER

HAZİR 19. ADANA ALTIN KOZA FİLM FESTİVALİ'YLE TÜRKİYE'DE FESTİVAL SEZONU AÇILMIŞKEN, ortalıkta dönen tartışmalarda hep iskalanan bir konuya değinelim: Festival izleyicileri...

Farkındasınız, Türkiye bir film festivali cennetine dönüşmüş durumda. Tematik olan mı istersiniz, yerel olan mı, ulusal olan mı, uluslararası olan mı, film festivali namına ülkemizde bir kuraklık çekmediğimiz gerçek. Bicycle Film Festival'inden Malatya Film Festivali'ne 1001 Belgesel Film Festivali'nden Randevu İstanbul Uluslararası Film Festivali'ne, Gezici Festival'den !F Bağımsız Filmler Festivali'ne ne ararsanız var.

Türk sinema sektörünün artık dijital Divanı Lügati't-Türk'ü sayılan sadibey.com adresinde Türkiye Festivaller Takvimi linkine tıkladığınızda karşınıza akıllara durgunluk verecek bir festival takvimi çıkıyor. Çoğunun ne ara başladığını bu işin içindeki bizler bile tam bilmiyoruz. 2. Manisa Altın Üzüm Kısa Film Festivali, 5. Palto Film Günleri, 1. Kaş İrlanda Film Festivali gibi, hakikaten okuyan her sinemaseveri şoktan şoka sokacak ilginçlikte festivaller

düzenleniyor. "Harekette bereket vardır" derler, bütün bu festivallerin ülkemizdeki sinemaseverlerin film sevdasını beslediğine kuşku yok. Gelgelelim, bütün bu festivallerin sürekliliği olacak mı sorusu bir yana, bütün bu festivaller düzenlendikleri yerde hak ettikleri ilgiyi görüyorlar mı, diye bir soru sormak da gerekli. Gerçi birincisi için zaten ikincisinin hayata geçmesi gerekiyor ya, o da ayrı mevzu.

Bugün Altın Koza veya Altın Portakal gibi en popüler olması beklenen film festivallerimiz dahi izleyicileri salona çekmekte zorlanıyorlar. Ne olursa olsun, sinema demek izleyici demektir. Kimsenin izlemediği bir film, varlık nedenini yitirdiği gibi, kimsenin izlemediği bir festival de varlık nedenini sorgulamalıdır. O yüzden İstanbul'dan Ankara'ya, Antalya'dan Adana'ya tüm festivaller birbirlerini çalımlamayı, programlarını zenginleştirmeyi, organizasyonu düzgün yapmayı vs. düşünürlerken muhakkak izleyicileri nasıl salonlara çekeceklerini de düşünmelidirler. Tanıtıma son sürat ağırlık vermeli, gerekirse kentin dört bir yanında dağıtılan festival yayınları çıkartılmalı, yerel basın bilgilendirilmeli, her bir yana posterler asılmalı, el ilanları dağıtılmalı, gönüllüler seferber edilmelidir.

Ne de olsa, her festival, takipçi sinemasever kitlesi kadar festivaldir.

GİZLİ TEŞKİLAT

(NORTH BY NORTHWEST, 1959)

YAYIN KURULU: BİLGEHAN ARAS bilgehanaras76@gmail.com OKAN ARPAÇ oarpac@gmail.com BURAK GÖRAL burgoral@yahoo.com

MURAT ÖZER cinemazer@gmail.com BURÇİN S. YALÇIN burcycalc@hotmail.com

GÖRSEL YÖNETMEN: BİLGEHAN ARAS **LOGO TASARIM:** ERKUT TERLİKSİZ **HTML UYGULAMA:** BAŞAR UĞUR

KATKIDA BULUNANLAR: TUNCA ARSLAN, OLCAN ÖZYURT, EBRU ÇELİKTUĞ, ÇAĞDAŞ GÜNERBÜYÜK, MÜJDE İŞİL, JANET BARIŞ, MURAT ERŞAHİN

REKLAM İLETİŞİM: EMEL GÖRAL emel.goral@hotmail.com

www.arkapencere.com

6 ÇOK BİLEN ADAM

Araf; Ayı Teddy (Ted); Aşkın Ömrü 3 Yıldır (L'Amour Dure Trois Ans); Sabahattin Ali: Sabah Yıldızı; Tehlikeli Takip (End Of Watch); Vur Ve Kaç (Hit And Run).

19 KAPRI YILDIZI

Arka Pencere yazarlarının film değerlendirme yıldızları...

20 TRENDEKİ YABANCI

Tunca Arslan, geçen haftaki yazısına gelen tepkileri paylaşıyor bu haftaki makalesinde.

22 AŞKTAN DA ÜSTÜN

Mary Shelley'nin efsane romanından yapılan en sağlam uyarılama: 1931 yapımı "Frankenştayn" (Frankenstein)... Burçin S. Yalçın imzasıyla.

24 ÖLÜM KARARI

Yeni sezonda gene bol miktarda yerli yapım izleyeceğiz. Bunların içinden en merak edilenlerini sıraladık... Olkan Özyurt imzasıyla.

28 LEKELİ ADAM

Stephen Frears'ın "Benim Güzel Çamaşırhanem" den sonraki hamlesi: "Kulaklarını Dik" (Prick Up Your Ears)... Murat Erşahin imzasıyla.

30 AİLE OYUNU

Can Dostum (Intouchables); Bir Ses Böler Geceyi.

34 SAPIK

İyi seçki sinema konuşturur; Eleştirmenlerden günlük yıldız; Selda Alkor rol çalamıyor; 'Hassas teyze' Adana'da da görüldü; Bu sahneler sinema tarihimize geçer... Olkan Özyurt imzasıyla.

ARAF

YÖNETMEN Yeşim Ustaoglu

OYUNCULAR Neslihan Atagül,

Barış Hacıhan, Özcan Deniz,

İlgaz Kocatürk, Nihal Yalçın,

Can Başak, Yasemin Conka

YAPIM 2012 Türkiye-Almanya

SÜRE 124 dk.

DAĞITIM Tiglon (Ustaoglu Film)

KARABÜK, GENÇ CUMHURİYETİN SANAYİLEŞME HAMLESİNİN İLK noktalarından biri olsa da yıllar sonra puslu havasının bile artık gizleyemediği bir çürümenin eşiğine gelmiş. Bunu göstererek başlayan "Araf", bize bu çürümenin merkezinden bir kesit sunarak, çarpıcı ve gerçekçi bir Türkiye resmi koyuyor önümüze. 2012 Türkiye'sinin geleceğine dair hiç de iyi şeyler söylemiyor. Oysa bize dayatılan ve üretilmiş gerçek öyle mi? Medya ve özellikle televizyonlar bize atılım yapan, kendine güvenen, zenginleşen bir Türkiye resmi çiziyor kaç zamandır. Hangisi doğru? Karar sizin.

Temelde bir aşk filmi diyebiliriz "Araf"a. Ama aşkı yaşam bağlamından koparıp, bir forma sokmadığı için çevresinde koca bir dünya inşa ediyor film. Bu koca dünya içerisinde çok şey var. Taşradaki gençlerin geleceğe dair umutsuzlukları, istem dışı hamilelikler sonucu genç kızların yaşadıkları, kamyon şoförlerinin yalnızlığı, televizyonun umut tacirliği yaparak hayalleri hapsetmesi, dinlenme tesislerinde çalışanların esir alınan hayatları, mutsuz babalar, travmalarıyla yüzleşememiş kadınların ezber bozan psikolojileri... "Araf"ın öncelikli başarısı her biri film konusu olacak bu kadar meseleyi, senaryo aşamasında birbiriyle çok iyi iç içe geçirip, ortaya çıkan metni de üst düzey bir sinemayla bize sunmasında. Bu noktada oyunculuk ve oyuncu yönetimindeki bütünlük, filmin temel taşlarından biri. Neslihan Atagül, Zehra olarak filmi sırtlama konusunda kolay unutulmayacak bir performans sergiliyor. Barış Hacıhan ve İlgaz Kocatürk ise özellikle 'kankalık' sahnelerinde çok iyiler. Özcan Deniz ise az konuşsa bile iyi bir yönetmenin elinde sinemaya nasıl hizmet edildiğini gösteriyor. Görsel atmosfer yaratma konusunda iyi bir sicili olan Ustaoglu, "Araf"ta bu durumu yukarılara taşıyor.

Yeşim Ustaoglu'nun olgunluk dönemini ilan ettiği ve en iyi filmi olarak kabul edebileceğimiz "Araf"ın odak noktasında şehirlerarası dinlenme tesislerinde çalışan Zehra var. O gitmek, ne olursa olsun bu çürümüşlükten, çıkışsızlıktan kurtulmak

istiyor. Bunun için ona âşık Olgun yerine, kamyon şoförü Mahmur'u tercih ediyor. İçini yakacak kadar âşık Zehra, Mahmur'a. "Beni götür buralardan" dediği an ise Mahmur onu karnındaki bebeğiyle yalnız bırakıp puslu havada kayboluyor. Zehra'nın bu noktadan sonra yaşadığı her olay, filmin önümüze koyduğu Türkiye resminin bir parçası oluyor.

Kadının adı hâlâ yok bu memlekette. Zehra'nın hayatını eline almak istemesinin nasıl nafile bir hayal olduğunu, aslında hâlâ Türkiye'de sokakta, aile ilişkilerinde, çalışma hayatında, ahlaki yargılarda, kadına edilgen bir rol biçildiğini görüyoruz. Son aylarda epey hararetle bir şekilde ne hikmetse ağırlıklı olarak özellikle de erkekler tarafından tartışılan kürtaj meselesi bu edilgenliğin nasıl trajediler ve travmalara yol açtığını net bir şekilde gösteriyor. Zehra'nın hamileliğini saklaması, çocuğundan vazgeçmeyi düşünmesi, 'merdiven altı kürtajın' taşrada bile varlığını devam ettirmesi, gencecik bir kızın travmalarıyla tek başına mücadele etmeye zorlanması anlatılırken Zehra'nın insan olarak nasıl sancılı bir süreçten geçtiğine tanık oluyor, sert bir yüzleşmeye davet ediyoruz. Sinemamızdaki en sert sahnelerden biri olarak tarihe geçecek Zehra'nın erken doğum sahnesi ise bir yumruk etkisi yapıyor bu yüzleşme sürecinde. Bu sahnenin devamında gelen psikologla Zehra'nın görüşmesinin aslında seyirci açısından da bir işlevi olduğunu düşünmemek elde değil. Ama bütün bunlar olurken ahlaki yozlaşmanın vardığı notları göstermek çok çarpıcı...

Türkiye resminin bir başka köşesinde ise Olgun var. Genç nüfusuyla övünen bir ülkenin, gençleri nasıl yavaş yavaş lümpenleştirdiğini ve çerçevesi çizilmiş hayatlara mahkum ettiğini Olgun'un hayatından izliyoruz. Yırtmanın peşinde Olgun'un tek çıkış yolu var, 'Amerikan Rüyası'na benzer şekilde üretilen 'Acun Rüyası'na inanmak. Ki inanıyor, hayaller kuruyor ama o, bu rüyanın kıyısından bile geçemeyeceğini çok geç fark ediyor. Ustaoglu'nun televizyon kültürünün

Temelde bir aşk filmi diyebiliriz "Araf"a. Ama aşkı yaşam bağlamından koparıp, bir forma sokmadığı için çevresinde koca bir dünya inşa ediyor. Bu koca dünya içerisinde çok şey var.

"Araf"ın öncelikli başarısı, yığınla meseleyi, senaryo aşamasında çok iyi birbiriyle iç içe geçirip, ortaya çıkan metni de üst düzey bir sinemayla bize sunmasında.

toplumdaki karşılığı konusunda derli toplu bir önerme sunması da sinemamız adına yeni bir şey. 90'lı yıllardan günümüze kadar devam eden süreçte, filmlerde televizyon kullanımı bize hep umudun televizyonlar üzerinden pazarlanmaya başladığını sezdirirdi. Oysa Ustaoglu, bütünlüklü bir şekilde artık umudun günümüzde sadece televizyonlara hapsedildiğini gösteriyor. Bu konuda da sınıfsal ayrımın bulunduğunu da anlamak zor olmuyor. Çünkü Olgun mahvedilen hayatıyla ancak Flash TV'deki Yalçın Çakır'ın realite şovunun bir kahramanı olabiliyor.

"Güneşe Yolculuk", "Bulutları Beklerken" filmlerinde aidiyet, kimlik temasını işleyen ve zorla 'ötekileştirilen' insanların hayatlarından çarpıcı kesitler sunan Ustaoglu'nun, "Pandora'nın Kutusu"nda orta sınıftan insanların çıkışsızlığı ve edilgenliğini, "Araf"ta daha alt

kesimdeki insanlara odaklanarak göstermesi iki film arasında ilişki kurmamıza olanak sağlıyor. Yani "Zehra gitse bile sonuç olarak mutlu olacak mıydı?" sorusunun cevabını "Pandora'nın Kutusu" bize verebiliyor. Nesrin (Derya Alabora) ya da Güzin'inki (Övül Avkırın) gibi bir hayat yaşaması muhtemel çünkü. Ya da üniversiteye gidip dinlenme tesislerinde çalışmamış olsa Olgun'un Murat (Onur Ünsal) gibi kendini var etme konusunda sorunlar yaşayacağını da görebiliriz...

Böylece "Araf"ta kalanların da aslında varabilmeyi düşündükleri cennetlerinin yeni bir cehennem olduğu gerçeğini anlamak zor değil. [\[1\]](#)

Bir gün size sorarlarsa 2012'de Türkiye nasıldı diye, "Araf"ı izlemek yeterli bir cevap olacaktır.

Filme çok zor sahneleri iyi çözümleyen Yeşim Ustaoglu, kimi sahnelerde de sanki hızlı geçtiği izlenimi veriyor.

ARKA PENCERE İFTİHARLA SUNAR!

2011 SİNEMA YILLIĞI
İKİ KAPAK SEÇENEĞİ İLE TÜM KİTAPÇILARDA!

AYI TEDDY

BİR ÇOCUK FİLMİ KİSVESİ ALTINDA BAŞLAYAN "AYI TEDDY" BİR SÜRE SONRA öyle bir 'yetişkin' filmi oluyor ki, eğlencede "Felektten Bir Gece"yi (The Hangover) bile zorluyor, hatta ondan çok daha zengin senaryosuyla kalıcı olmayı da başarıyor...

Kendi oğlumdan biliyorum, kardeşiz büyüyen çocuklar belli bir dönem ya bir hayali arkadaş edinirler ya da bir oyuncaklarına bir karakter atfederler... Mesela bizim evimizde oğlumla birlikte Badi (İngilizce adı Buddy'ymiş!) adlı peluş bir köpek yaşamakta! Badi, oğlumun yapmadığı bütün yaramazlıkları yapan bir yavru köpektir. Oğlum her şeyi düzgün yapar, yapmayan ve hep sevimliliğinin ardına sığınan Badi'dir... Badi oğlumu çok sever ve onun hep iyiliğini ister ama onun bu sevgisi bazen o kadar aşırıya kaçır ki etrafa da zarar vermeye başlar... Mesela bazen onun omzuna atlayıp ona sınıksı sarılır, onu şımartır... Bazen oğluma henüz izleme yaşı gelmemiş filmleri izlemesini tavsiye eder! Bazen sağduyusu olur, bazense yaramazlık arkadaşı... "Ben yapmadım, Badi yaptı!" cümlesini sık duyarız evde...

"Ayı Teddy"deki küçük John ise yine kardeşiz ama biraz da asosyal bir çocuk. Ailesinin kendisine Noel'de hediye ettiği oyuncak ayıyı o kadar çok seviyor ki, bir gün onun canlanıp kendisiyle konuşmasını diliyor. Bu dileği yerine de geliyor. Konuşan oyuncak ayı Ted ile birlikte büyümeye başlıyor John.

John büyüdükçe Ted de büyüyor işin güzel kısmı. Ted'deki büyüme tabii ki fiziksel değil, kafaca büyüyor. Zaten hikayenin en büyük komedisi de buradan çıkıyor. Ted 'yaramaz bir çocuk' özelliği taşıyan yetişkin bir beyne sahip olan konuşan bir peluş ayı olarak John'un hayatından çıkmıyor, hatta çıkamıyor... Karşılıklı bir bağımlılık yaşıyorlar. Bir oyuncanın kişilik kazanıp konuşabilme yeteneğiyle insanların önüne çıkivermesinin yarattığı şaşkınlığı çok çabuk, komik ve kısa yoldan aşıyor senaryo. Çünkü filmin asıl derdi oyuncak ayının konuşabiliyor olması değil!

Çocukluğun güzelliklerini bir ömür boyunca kim yanında taşımak istemez ki; John'un Ted tutkusu da böyle bir şey... Büyüdükçe kirlenen ruhlarımızın sığındığı limanlarıdır bazen eski oyuncaklarımız. O yüzden her çocuğun özel oyuncaklarından en azından birkaçının evin bir yerlerinde hep saklanması gerektiğini düşünürüm... John'un durumu biraz farklı tabii bu noktada; onun oyuncağı zaman zaman ölçüyü kaçıran bir espri anlayışına sahip, ağzı bozuk, geveze, oldukça hedonist ve hatta şoven bir oyuncak ayı. Hayatını bir düzene sokmanın zamanının çoktan geldiğini inkar ederek yaşamaya ve çocuksu eğlenceden vazgeçmeyen adamla sorumluluk sahibi adam arasındaki dengeyi tutturma gayretinde olan 30'larındaki John giderek bir seçim yapmaya zorlanıyor bütün bu eğlenceli harala gürele içinde... Düzenli yetişkin hayat, dört yıllık bir tarihi olan 'sevgili' ile simgesini buluyor John'un yaşantısında. Kadınlar bazen erkeklerin bu çocuksu haşarıllığa vurulurlar ama bir süre sonra da onlardan artık büyümelerini talep etmeye başlarlar. Lori de biraz öyle. John'un sorumluluk sahibi bir yetiştikine dönüşebilmesi için önce onu yoldan çıkaran Ted'den kurtulması gerekmektedir... Aslında biraz hüzünlü de bir durum. Çünkü "Ayı Teddy" bize çocuksu özgürlüğün toplumda nasıl karşılandığını ve maalesef buna bir süre sonra mecburen veda edilmesi gerektiğini hatırlatıyor bir şekilde. Ve bunu çok eğlenceli sahneler, buluşlar, espriler ve hedefi 12'den vuran referanslar eşliğinde yapıyor... Bugünden bakınca antolojilerde bile kendisine zor yer bulan 1980 yapımı "Flash Gordon" filmini mesela John ve Ted arasındaki ilişkiyi tarif ederken kullanıyor. Yetmiyor, o filmin başrol oyuncusu Sam Jones'u kült bir figür olarak hikayeye dahil ediyor ve unutulmaz bir eğlence çıkarıyor ortaya... [2]

Filmin komedisinin zirve yaptığı sahne Flash Gordon'un da katıldığı ve büyük bir kopuşun yaşandığı parti...

Filmin tadını tam çıkarabilmek biraz 80'ler kültürüne sahip olmak gerekiyor. Yeni kuşak seyirci bazı esprilere yabancı kalabilir...

ORİJİNAL ADI Ted
YÖNETMEN Seth MacFarlane
OYUNCULAR Mark Wahlberg, Mila Kunis, Seth MacFarlane, Giovanni Ribisi, Joel McHale
YAPIM 2012 ABD
SÜRE 106 dk.
DAĞITIM UIP

"Ayı Teddy" ile son yılların en iyi komedi filmine imza atan filmin yaratıcısı Seth MacFarlane, coşkulu bir "Hoş geldin" i hak ediyor...

AŞKIN ÖMRÜ 3 YILDIR

ORİJİNAL ADI L'Amour Dure Trois Ans

YÖNETMEN Frédéric Beigbeder

OYUNCULAR Gaspar Proust,

Louise Bourgoin, Joey Starr

YAPIM 2011 Fransa-Belçika

SÜRE 98 dk.

DAĞITIM M3 (Bir Film-Mars Production)

Frédéric
Beigbeder,
bıkıp usanmadan
"Aşkın Ömrü 3 Yıldır"
demeye devam ediyor.

BEIGBEDER'E GÖRE ÜÇÜNCÜ YILINI DOLDURAN AŞK İLİŞKİSİNİN SONU belli: İlginin başkalarına kaçınılmaz olarak kayması ve aldatma... Beigbeder, kendi yaşamından yola çıkarak büyük ölçüde otobiyografik izler taşıyan filmde, Marc Marronnier karakterinin aşka olan inancını yeniden kazanma sürecini işliyor. Yeni aşk, beklenmedik bir yerde, babaannesinin cenaze töreninde karşısına çıkıyor: Uzak kuzeninin güzel, 'nefret edilecek kadar hayat dolu' genç eşi Alice, sevimliliği, patavatsızlığı ve güzelliği sayesinde Marc'ın kalbini çalıyor. İlişkilerini gölgeleyense, Marc'ın mahlasla yazdığı "Aşkın Ömrü 3 Yıldır" adlı çok satan romanından Alice'e bahsetmemesi ve Alice'in bunu televizyondan öğrenmesiyle eşine geri dönmesi oluyor. Acı dolu günler Marc için geri geliyor. Ama modern zamanlarda yas tutmak farklı şekillerde olabiliyor, striptiz kulüplerinde vakit geçirmek gibi mesela! Beigbeder'in aşka dair ürettiği bolca aforizma var. Bunlar filmin hafifliğiyle çelişmiyor ve

gülümsetiyor. Ayrıca, romanındaki kıvrak dilini senaristliğine ve yönetmenliğine de taşıyabildiğini, diyalogların akıcılığı gösteriyor.

Romanını basma konusunda alter egosu Marc'ın yaşadıkları bağlamında (editörün acımasız eleştirileri, yazdıklarının Alice tarafından markette satılan ucuz bir roman olarak değerlendirilmesi, yazar Marc Levy'ye olan kıskançlığı vb.) kendisiyle dalga geçebilmesi de filmin samimiyetini artırıyor. "Aramızda Bebek Var" da (Un Heureux Événement) izlediğimiz Louise Bourgoin'ınsa, özgür ruhlu, esprili ve dobra Alice'e çok şey kattığı söylenebilir.

Beigbeder zaten edebiyatın da popülerleşip daha çok insana ulaşabilmesini isteyen bir yazar; dolayısıyla, yeni ve pahalı bir oyuncak olarak seçtiği sinema yönetmenliğinde de eğlendirmeyi ve hoşça vakit geçirtmeyi hedeflediği ortada.

Uzun süre akılda kalmayacağı kesin olsa da, Beigbeder'in ilk yönetmenliği, bir ilk filmin sorunlarının çoğunu aşmışa benziyor.

Joey Starr'ın canlandırdığı karakterin küçük kızlara ilgisi filmin tadını kaçırıyor.

Başlat

Ekstralar

Sahne Seçenekleri

altyazı

filmleri Altyazı ile izleyin
sinema derginiz her ay bayilerde

SABAH YILDIZI: SABAHATTİN ALİ

STRANCA DAĞLARI'NDA DOLAŞAN REHBER, KAMERAYA AKLINDAKİ YERİ TARİF ETMEYE

çalışıyor. "İşte" diyor, "bu taraftan gelmişler.

Burada vurulmuş, şuraya gömmüşler." Yazar,

şair, öğretmen, çevirmen Sabahattin Ali'nin öldürüldüğü yerde başlıyor "Sabah Yıldızı". Sonra doğumundan itibaren ustanın hayatını anlatmaya koyuluyor. İki yıl çekimleri süren ve doğum yeri Bulgaristan Ardino, Berlin, İstanbul, Edremit, Yozgat, Sinop gibi Sabahattin Ali'nin yolunun düştüğü birçok şehri kapsayan uzun bir yolculuğa çıkıyor seyircisini, yazarla birlikte.

Yönetmen Metin Avdaç, fotoğrafçılık ile başladığı belgesel macerasında önce, emek hikayelerini estetik bir şekilde görselleştirmesiyle dikkat çeken bir yönetmen oldu. Odun kömürü üreticilerini konu alan "Torakçılar" ile fındık işçilerinin hayatını görüntüleyen "Çotanak Yolunda", gösterimlerinde seyirciden ilgi gören belgesellerdi. Memleketi Batman'dan enteresan bir tarihî hikayeyi ele aldığı, 60'ların meşhur Altın Mikrofonlu müzik grubu Batman TPAO Orkestrası'nın ödülleri alan filmi, "Kara Altından Altın Mikrofon" ile adı daha çok duyuldu. Bu kez de, Sabahattin Ali'nin yaşam öyküsünün yeterince bilinmiyor olmasından hareketle, onu özellikle genç kuşaklara tanıtabilecek ve hâlâ aydınlatılmayan ölümünü sorgulayacak bir film yapmak için yollara düşmüş. Etkileyici ve sakin görüntülerle kurduğu ilk filmlerinin aksine bol konuşmalı belgesellere yönelmesinin bir örneği aynı zamanda.

Çok şey anlatmak isteyen bir biyografik belgesel olarak "Sabah Yıldızı", iki saate yakın süresini, Sabahattin Ali'yi ve ailesini tanıyanlarla, hayatını araştıranlar, ondan etkilenenlerle konuşmaya ayırmış. Yazarın hayatını geçirdiği kentlerin manzarasında, gazete kupürleri, yazılarından, şiirlerinden parçalara sıkça yer veriş seyirciyi kolayca yakalıyor. Filmin asıl olarak, sözlü tarih tarafı ağır basan bir araştırmanın sonucu olarak ortaya çıktığı fark ediliyor. Kapsamlı araştırma, şaibeli ölümünün nasıl bir kontrgerilla operasyonu olduğuna ve o vakte kadar gelen bezdirme hareketine ilişkin anlamlı ayrıntılar

sunuyor. Öğretmenliği sırasında yersiz bir suçlamayla alınışını, ondan çok etkilenmiş, hayattaki Yozgatlı öğrencisinin ağzından dinlemenin duygusu epey ilginç. Hem her şeyleriyle ilgilenen öğretmenlerinin onları nasıl eğittiğini, edebiyat aşkıyla doldurduğunu, hem de hapsedilişine verdikleri anlamı öğrencisinin anlatımından daha güzel özetlemek belki de mümkün olmazdı. Arkasından, tek parti dönemi muhalefetine kitlesel bir temsilcisine dönüşen efsane Marko Paşa dergisinin başına gelenler... Basına yönelik bugünkü baskıyı çağrıştıran olaylar ve yazarın aldığı tehditlere uzun yer verilmesi de, Sabahattin Ali'nin uzun süre nasıl hedef alındığını akıldan çıkmayacak şekilde işliyor.

Filmin parçalarını birbirine bağlayan tek anlatıcısının Sabahattin Ali olması Metin Avdaç'ın planlarındaki başarının altını çiziyor aslında. Hayatından kısımları betimleyen şiir, öykü, mektup, yazıları, yaşadığı kentlerden çok uygun olarak seçilmiş görüntülerle birleşip seyirciye etkileyici bir şekilde sunuluyor.

Bütün bir hayat öyküsünü anlatmaya cüret etmenin tehlikeli yanı, göze önemli görünen her ayrıntının, çocukluğundan yetişkinliğine, öğretmenliğinden çevirmenliğine, aşklarından kaçma kararına, edebiyatçılığın mahpusluğuna dağılmaya çok müsait bir bütün ortaya çıkarması. Öldürülüşünü ister istemez vurgulasa da, onun etrafında bir anlatım kurmaya kalkılsa çok daha başarılı ve etkili olacak filmin, uzun konuşmalar arasında seyircisini kaybetmesi pek mümkün. Nihat Atsız'ın hedef gösterişinden öldürülüşündeki onca ayrıntıya, yaşadığı kentlerin yazarlığını nasıl etkilediğine kadar her biri çok önemli başlık, hep birlikte daha az etkileyici oluyor, ne yazık ki.

Sevindiriçi olan, ilk kez bir belgeselde bir araya gelen Sabahattin Ali'ye dair anı ve belgelerin tek salonda da olsa izleyiciyle buluşacak olması.

Sabahattin Ali cinayetinin, bugün Hrant Dink'e uzanan faili meçhuller çizgisine cesaret verdiğine dikkat çekmesi önemli.

En önemli kısmı olan öldürülüşü bile birbirinden farklı anlatımlar nedeniyle pek açık olamıyor.

YÖNETMEN Metin Avdaç

OYUNCULAR Erkan Kırın, Emine Kolivar,

Eva Maria Balkenhol, Noah Hunter

YAPIM 2012 Türkiye

SÜRE 106 dk.

DAĞITIM SineMANus Prodüksiyon

Çok şey anlatmak isteyen bir biyografik belgesel "Sabah Yıldızı". Yazarın dünyasını son derece uygun görüntülerle seyirciye sunuyor.

TEHLİKELİ TAKİP

SİNEMA KARIYERİNE 2000'LERİN HEMEN BAŞINDA SENARİST OLARAK SİNEMA kariyerine 2000'lerin hemen başında senarist olarak başlayan David Ayer'in kalemi yönetmenliğinin önünde seyretti hep. İlerleyen yıllarda yönetmenliğe başkoyup "Acımasız Hayat" (Harsh Times) ve "Sokağın Kralları"nı (Street Kings) kotarsa da çoğu sinemasever için hâlâ "Hızlı Ve Öfkeli" (The Fast And The Furious) ve özellikle "İlk Gün"ün (Training Day) senaristi o... Gerek senaryosunu yazdığı gerekse yönettiği filmlerde, çok iyi bildiği sokak yaşamını ve kanununu tüm gerçekçiliğiyle yansıtmayla tanınıyor. Bu özelliğini de trajik geçmişine borçlu. Gençcik bir çocukken anne-babası tarafından evden atılan Ayer, Los Angeles'taki kuzeninin yanına yerleşti. Bu şehrin arka sokaklarında şahit oldukları, sinema kariyeri boyunca ona hep ilham kaynağı teşkil etti. Yönettiği filmlerde de Los Angeles'ı mesken tuttu hep.

Üçüncü yönetmenlik deneyimi olan "Tehlikeli Takip"te de kuralı bozmuyor; Los Angeles sokaklarında geçen bir polis hikayesi anlatıyor Ayer. Taylor (Jake Gyllenhaal) ve Meksikalı Zavala (Michael Peña) Los Angeles Polis Departmanı'nda çalışan iki devriye polisi... Aynı aracı paylaşıp birlikte suçluları kovalayan ikili, özel hayatlarında da yakın dost. Müdürlerinin ceza kesmelerini yani çetelere bulaşmamalarını salık verdiği iki polis gözünü budaktan sakınmıyor; doğru bildikleri yolda ilerliyor. Şüphelendikleri bir aracı durduran ikili, mafyaya ait tabanca ve para ele geçirince uyuşturucu kartelinin hedefi haline geliyor.

Polis hikayesi deyince kimsenin aklına "İlk Gün" falan gelmesin. "İlk Gün"ü yazan adam sanki o değil! Zira "Tehlikeli Takip"te duygu sömürücü bir kahramanlık öyküsü var. Hadi daha da açık söyleyelim, "Tehlikeli Takip" alenen polis şakşakçılığı için yapılmış bir proje. Filmde kötü polis bulmak ne mümkün... Arada arıza yapanlar varsa da birkaç dakika sonra saldırıya uğrayıp mağdur durumuna düşüyor hemencecik. Pirüpak polislerin karşısında ise alabildiğine deli, Tecavüzcü Coşkun tabiatında çete elemanları var.

Polislerin saf melek oluşu ne kadar inandırıcıysa kötü adamların şeytanlığı da o kadar inandırıcı... Kadın polisin yüzünü dağıtan suçludan, ağılamaları için minicik çocukların ağzını ve kollarını bantlayan adamlara kadar yığınla duygu sömürüsü var filmde. Ne kadar çok kötülük gösterirsen polis de o kadar ilahlaşır hesabı... Meğer şimdiye kadar hep kandırılmışız; yozlaşmış polisler, menfaatçi gruplar sanki hiç var olmamış!

Arabanın içinde geçen kişisel diyaloglar, belki de filmin tek gerçekçi bölümleri. Ancak neticede bunlar da polisleri 'mükemmel aile babası' imajına bağlamaktan başka bir işe yaramıyor. Filmin çekim tekniğinden de bahsetmekte yarar var. Sahte belgesel havası vermeye çalışan Ayer, çoğu sahnede ayarı fazlasıyla kaçırıyor; film kamerası ile karakterlerin kamerası birbirine karışıyor. Böylece ortada ne belgeselin gerçekçiliği ve inandırıcılığı kalıyor ne de kurmaca bir film izlemenin duygusal hazzı... Ayer sanki "Tehlikeli Takip"i sinema filmi değil de, Los Angeles Polis Teşkilatı'nın iç eğitimde personeline izlettireceği tanıtım filmi olarak çekmiş. Hikayenin kötüleri azınlıklar ve siyahiler... Filmin finali hakkında fazla ipucu vermeyelim ama orada da feci derecede çuvallıyor Ayer. Zira polis teşkilatını saldırıya geç müdahale ederken göstererek, kahraman yaratmak adına diğer kahramanlarını harcayıp kendisiyle açıkça çelişiyor. Jake Gyllenhaal'un karakterini harcamamak adına da rahatsız edici bir çaba sarf diyor. Sonuçta ortaya kahraman edebiyatının ABD'li yurtseverlerden başka kimsenin paylaşamayacağı kötü bir örneği çıkıyor.

Filmografisinde "JFK" gibi taşı gediğine koyan, muhalif bir başyapıtı imza atan Oliver Stone, "Dünya Ticaret Merkezi"nde (World Trade Center) vasat bir kahramanlık destanı getirmişti beyazperdeye. Son gidişata bakılırsa David Ayer de onu örnek almış gibi görünüyor. Yazık...

Los Angeles sokaklarından daha çok hikaye çıkar.

David Ayer sinemacı mı propagandacı mı olduğuna karar verse iyi olur.

ORİJİNAL ADI End Of Watch

YÖNETMEN David Ayer

OYUNCULAR Jake Gyllenhaal, Michael Peña, Anna Kendrick, David Harbour, Natalie Martinez, America Ferrera, Frank Grillo

YAPIM 2012 ABD

SÜRE 109 dk.

DAĞITIM Pinema

(Mars Entertainment Group)

David Ayer, "Tehlikeli Takip"le tam bir polis şakşakçılığına soyunuyor. Filmde kötü polis aramayın, bulamazsınız...

VUR VE KAÇ

ORJİNAL ADI Hit And Run
YÖNETMENLER David Palmer,
Dax Shepard

OYUNCULAR Kristen Bell, Dax Shepard,
Tom Arnold, Kristin Chenoweth,
Michael Rosenbaum, Bradley Cooper
YAPIM 2012 ABD **SÜRE** 100 dk.
DAĞITIM Tigon (Tam Multimedia)

Bir yanlış anlaşılmanın
gereksiz bir paranoyayla
buluşması ve ardından
gelen aksiyonu bol
bir kovalamaca...

İLK SAHNEDEN ARABANIN YANLIŞ YERE YUVARLANDIĞI FİLMLER VARDIR, FREN istendiği gibi tutmamıştır, araba gider yanlış bir yerde durur. David Palmer ile aynı zamanda filmin senaryosunu yazıp başrolünde oynayan Dax Shepard'ın yönettiği "Vur Ve Kaç" genel anlamda bu sahneye tekabül eden türden bir film. Bir yanlış anlaşılmanın üzerine gereksiz paranoya da eklenince olayların içinden çıkılmaz bir hale gelmesi ve aksiyonu bol bir kovalamacaya dönüşmesi anlatılıyor.

Annie sevgilisi Charlie ile Amerika'nın taşrası diyebileceğimiz uzak bir kasabada kendi halinde bir yaşam sürdürür, bir gün müdürüyle konuşmaya gittiğinde kovulacağını zannederken Los Angeles'ta, Kaliforniya Üniversitesi'nden reddedemeyeceği bir teklif alır, akademisyen olan Annie'ye doktora yaptığı alanda çalışmasını sağlayacak yepyeni bir fırsat çıkmıştır. Sevgilisi Charlie tanık koruma programında olduğundan izbe bir hayatı yaşamak zorundadır bu yüzden Annie giderse ayrılacaklardır. Charlie, Annie'yi

kaybetmemek uğruna hayatını tehlikeye atarak tanık koruma programından çıkar ve onu Los Angeles'a götürmeye karar verir. Diğer yandan Annie'nin eski sevgilisi Charlie'den şüphelenince onun başının belada olduğu adamı peşlerine takar ve böylelikle herkesin birbirini yanlış anladığı bir kovalamacanın içine düşerler.

Mesele aslında Charlie'nin kim olduğu ya da geçmişte ne yaptığı üzerinden ilerliyor, aksiyon, macera, kavga ve gürültü arasında Annie, Charlie diye tanıdığı adamın tanık koruma programına girmeden önce kim olduğunu keşfetmeye çalışırken, söylenmeyenler bir bir ortaya çıkıyor.

"Vur Ve Kaç", Annie ile Charlie'nin birbirlerine olan aşkını fonda tutan tipik bir yol aksiyonu, vakit geçirmek için ideal ama onun dışında pek parlak sayılmaz. [\[1\]](#)

Kristen Bell ile Dax Shepard'ın oyunculukları fena değil, birbirlerini tamamlarken zorluk çekmiyorlar.

Araya girmeye çalışırken işleri batıran eski sevgili klişesi, bu tip sıradan aksiyon filmi için bile çok demode.

AŞKIN ÖMRÜ 3 YILDIR

AYI TEDDY

TEHLİKELİ TAKİP

VUR VE KAÇ

	BİLGEHAN ARAS	OKAN ARPAÇ	TUNCA ARSLAN	BURAK GÖRAL	MURAT ÖZER	BURÇİN S. YALÇIN
ARAF	★★★	★★★★★		★★	★★★	
AŞKIN ÖMRÜ 3 YILDIR				★★	★★	
AYI TEDDY				★★★★	★★★★	
SABAHATTİN ALİ: SABAN YILDIZI						
TEHLİKELİ TAKİP	★★★★★					
VUR VE KAÇ				★		
BOURNE'UN MİRASI	★★	★★★★		★★★★	★★★★	★★
CESUR	★★			★★★★	★★	☆☆☆☆☆
DEHŞETİN DİŞLERİ		★★★★				
ELENA		★★★★★			★★★★	
GERİYE KALAN		★★	★★★★	★★★★	★★	
İLK VE SON AŞKIM				★★★★	★★	
KORKU EFENDİSİ		★★			★★	
LAL GECE	★★★				★★★★	★★★★
MUTLULUĞA BOYA BENİ				★★★★★	★★★★	
PARIS-MANHATTAN	★★				★★★★	★★★★
RESIDENT EVIL 5: İNTİKAM				★★	★★	
RUH	★				★★	★★
SADAKATSIZLAR	★★★★			★★★★	★★	
SAVAŞIN ÇİÇEKLERİ	★★★★	★★★★	★★★★		★★	★★★★
SİR	★★	★★		★★★★	★★	
TOPRAĞIN ÇOCUKLARI					★★	
YURT		★			★★	
BİR SES BÖLER GECEYİ			★		★★	
CAN DOSTUM	★★★★★	★★★★★	★★	★★	★★	★★★★

'MÜEDDEB' OLACAĞIM DERKEN...

Geçen haftaki TRENDEKİ YABANCI'da, İsmail Güneş'in ödüllü filmi "Ateşin Düştüğü Yer"le ilgili malum tartışma üzerine yazdıklarım, haliyle tepki de topladı... Bu tepkileri kısaca aktarıyorum...

GEÇEN HAFTA BU SAYFADA, İSMAİL GÜNEŞ'İN YÖNETTİĞİ "ATEŞİN DÜŞTÜĞÜ YER" FİLMİNİN MONTREAL'DE ALDIĞI ÖDÜLLER ve buna mukabil geçen Altın Portakal'da ön elemeyi bile geçememiş olması üzerine başlayan malum tartışma üzerine yazdığım "İslami Sinema'nın Çıkmazı-6: Mağduriyet Meselesi" başlıklı yazı, bazı tepkiler aldı. Bu hafta kısaca bu tepkiler üzerinde durmak istiyorum.

Yazıda kendisinden de alıntı yapmış olduğum Zaman gazetesi yazarı M. Nedim Hazar, uzunca bir e-postayla ve samimiyetine inandığım bir dille, itirazlarını, üzüntüsünü, kızgınlığını ve İslami hassasiyetlerine seslenen bazı ifadelerden ötürü şaşkınlığını dile getirdi, özetle "Lütfen haddinizi bilin" dedi. Karşılıklı ikişer yazışmadan sonra noktayı koyduk.

Neticede özel yazışmalar olduğu için burada kimi ayrıntıların üzerinde durmayı kendi adıma doğru bulmuyorum. Hoş, fazla da mahrem şeyler yoktu elbette... Ama eğer Hazar gerek duyarsa, şu günlerde ya da ileride, ister köşesinde ister blog'unda bu e-postaların bir kısmına ya da tamamına yer verebilir, benim açımdan hiçbir sakınca yok.

Yeri gelmişken belirteyim... Halen, Nedim Hazar'ın da diğer iki yazarın da "Ateşin Düştüğü Yer" in ön elemeyi geçememesiyle ilgili olarak okurlarını yanlış bilgilendirdiklerini ve filmin başarısını da gölgeler şekilde mağduriyet edebiyatı yaptıklarını düşünüyorum. Öte yandan Hazar'ın altını çizdiği diğer bazı ifadelerimle ise kimseyi üzmemek, sınırlandırmak gibi bir amaç gütmendiğimi, kimsenin sinir uçlarına saldırmak gibi bir hedefim olmadığını önemle belirteyim.

Tepkisini yer yer sert ifadelerle de olsa medeni bir tavırla dile getirdiği için M. Nedim Hazar'a teşekkür ediyorum.

"Ne kadar savunsan da sıfırcı jürinin ayıbını kapatamazsın!"... Bu da Star gazetesinin yazımla ilgili yaptığı haberin

başlığı... Bir de arabasılık var: "Arslan'ın iddiasını yapımcı çürüttü."

Filmin yapımcısı Baran Seyhan, eğer gazete sözlerini çarpıtmadı ve eksik vermediyse "Biz jüriye eksiksiz film seyrettirdik" demiş ve böylece beni yalanlamış!

Baran Seyhan'ı biraz olsun tanırım. İyi ve çalışkan bir yapımcıdır, ara sıra karşılaştığımızda selamlaşırız, ayaküstü laflarız. Ekleyeyim, geçen haftaki yazımda "Jüriye eksikli film, henüz bitmemiş film seyrettirdiniz" demediğimi, açık açık "Filmi, eksik jüriye seyrettirdiniz" demiş olduğumu ilk okuyuşta anlayacak kadar da zekidir...

Star'ın 'sıfır puan'a bir kez daha vurgu yapan başlığı ise, bu tartışmada en çok tekrarlanan yalan. Nerden çıktı, kim uydurdu bilmiyorum ama "Ateşin Düştüğü Yer" in ön jüriden 100 üzerinden '0.1' puan aldığı gibi bir palavra dolaşıp duruyor ortalıkta. Askerlik yalanları gibi bir şey... Nizamiye'den girerken bir yalan sallıyorsunuz, siz koğuşa gidene kadar öyle bir yayılıyor ki artık siz de inanmaya başlıyorsunuz!

Çok açık söyleyeyim: "Ateşin Düştüğü Yer" filminin 2011 Antalya Altın Portakal Film Festivali'nin ön jüri değerlendirmesinde '0... 'lı ve hatta '10... 'lu puanlar aldığını kanıtlayan tek bir 'pehlivan' çıksın, elini öpüp başıma koyacağımıza yemin ediyorum.

Gelelim Abdulhamit Güler'in Haber7'deki yorumuna... Güler, "Arslan'a düşen Ateş, bize düşen ne?" başlıklı yazısında, 'edeb'ten girip "Toprağın Çocukları"ndan çıkıyor ve yazısının bir yerinde şöyle diyor:

"Olay sadece İsmail Güneş'in yönettiği Ateşin Düştüğü Yer filmiyle ilgili olsaydı, daha farklı bir analiz yapardık. Lakin son dönemde de örneklerini sıkça yaşamaya başladığımız üzere, SİYAD'a hakim olan zihniyet,

başkanının dilinden de anlayacağımız üzere 'öfkeli'.

Evet, öfkelerinin sebebi var; siyasi...

'Muhafazakar' olarak nitelendirdikleri sinemacıları iktidar ile 'bir' görüyorlar ve 'onlar'a olan öfkelerini, örnekler üzerinden bu şekilde eyleme döküyorlar.

Bu kadarının da niyet okumak olduğunu düşünecek olursanız, son dönem 'SİYAD vukuatları'nı

incelemenizi öneririm."

'SİYAD vukuatları'yla kast edilen nedir, gerçekten anlayamadım, bir iki örnek verilseydi çok sevinirdim ama bundan daha önemlisi, kendisi de aynen tekrarladığı için şu '0.1' puan meselesini nereden çıkardığını, şöyle bir güzel, tane tane anlatmasını Abdulhamit Güler'den hassaten rica etmekteyim.

Başlamışken bir talebim daha olacak... "Arslan'ın bahsettiği 'teknik' durumdan hepimizin haberi var. Lakin mesele o değil" diyen yazarımız, bu durumdan ne zaman haberdar olmuş ve eğer gerçekten haberdarsa bunu dile getirmek için niye bugünü, benim yazımı beklemiş, doğrusu gerçekten çok merak ettim.

Ve ayrıca "Lakin mesele o değil" demek de ne demek? Mesele tam da bu...

Mesele tam da Emir Kusturica AKP'li belediyenin davetiyle Bursa'da konser verdiğinde gıkını çıkarmayan, "Emir Kusturica Bursalıları coşturdu" diye başlık atan İslamcı yazarlarımızın, aynı Kusturica'yı üç ay sonra CHP'li belediye Antalya'ya davet ettiğinde linç kampanyası yürütmesi gibi bir şey...

Mesele, 'müeddeb' olmak isterken 'muad'dib' de olunabileceği gibi bir şey tam da...

Haftaya görüşmek üzere. Sinema salonunu en son siz terk edin!

FRANKENŞTAYN

Mary Shelley'nin anlam yüklü romanı "Frankenştayn"ı anlam yüklü bir filme dönüştürmeyi başaran yönetmen James Whale ve yaratığa hayat veren Boris Karloff, izleyeni insanoğlunun varoluşuna dair derin düşüncelere sevk ediyor.

BÜTÜN SANAT ESERLERİ ÜRETİLDİKLERİ ÇAĞIN HALETİRUHİYESİNİ DE BÜNYELERİNDE BARINDIRIRLAR.

Öncelikle çağın tanıklığını yaparlar. Mary Shelley'nin 19. yüzyılın başlarında kaleme aldığı "Frankenstein" ile bir asır sonra James Whale'in bu romandan yaptığı sinema uyarlaması mükemmel bir edebiyat/sinema ilişkisi örneğidir. Mary Shelley'nin kimilerince ilk bilimkurgu roman olarak kabul edilen başyapıtı "Frankenstein" altmetninde sanayileşmeyle ciddi bir dönüşümde olan İngiltere'nin izini sürer.

Yönetmen James Whale'in 1931 tarihli uyarlaması "Frankenştayn" (Frankenstein) da zamanlama açısından manidardır. Film, Büyük Buhran döneminin ekonomik korkularını da önüne katarak Shelley'nin temalarını daha da zenginleştirir.

Film bir cenazenin defnedilmesiyle başlar. Hemen ardından 'çılgın bilimadamı' Henry Frankenstein (Colin Clive) ile kambur asistanı Fritz'in (Dwight Frye) mezarlıktaki kimi cesetlerden 'organ nakli' yaptıklarını görürüz. Dr. Frankenstein belki de insanlığın kul olarak makus talihini değiştirecek, onu belki de tanrılaştıracak bir deneyin son aşamasına gelmiştir: Bir insan yaratmak... Yaratısında beyin dışında tüm organlar tamamlanmıştır. Beyni de üniversitedeki anatomi dersinde kullanılan numunelerden birini çalarak edinmeyi planlar. Fritz'i gece gizlice okula girmesi için gönderir. Fakat sadece fiziksel olarak değil, zihinsel olarak da gelişimi yarım kalmış Fritz, iki ayrı kavanoz içindeki beyinlerden 'normal' olanı düşürüp kırınca 'anormal' olanla döner Frankenstein'in

laboratuvarına. Dr. Frankenstein, son olarak, yarattığı bedene can (enerji) vermesi için o geceki fırtınadan toplayacağı yıldırımdan medet ummaktadır. Deneye başlayacakken laboratuvarın kapısını sevdiği kadın Elizabeth (Mae Clarke), onun yakın arkadaşı Victor (John Boles) ve eski hocası Dr. Waldman (Edward Van Sloan) çalar. Deneye beraber tanık olurlar. Nihayet, yaratık can kazanır. Gelgelelim, Dr. Frankenstein yaratisından hiç hoşlanmaz ve onu zincirler. Fakat yaratık zincirlerini kırarak, varlık nedenini beyhude yere arayacağı bir firara yelken açacaktır.

Sonradan gerçek bir korku ikonuna dönüşecek Boris Karloff'un heybetli bedeninde yükselen yaratık, izleyiciye saf kötülük timsali olarak yansıtılmaz. Aksine, bu şekilde vücuda gelmek onun iradesiyle olmamıştır. Can verilmiş, ama ruh üflenmemiştir. Varlığını anlamlandıramaz. 'Babası' bildiği Dr. Frankenstein'in ona niye nefretle baktığını, dahası Fritz'in niye ona işkence ettiğini anlayamaz.

Film birçok konuda romandan bağımsız hareket eder, örneğin yaratığa nasıl can verildiğini roman pek ayrıntılandırmamıştır. Bununla birlikte, romanın temel izlekleri filmde aynen korunur. Bugün bile muhafazakarların duymaya katlanamadığı ve sinemacıların da fırsat buldukça işledikleri 'insanoğlunun tanrılaşması' ve 'bilimin sınırları zorlaması' gibi konularda öncü bir film bu. Ayrıca bu temaları muhafazakar biçimde ele almaktan da kaçınır. Fritz eğer laboratuvarı bir katile ait olan beyne değil de, parlak zekalı diğer beyne alsaydı, deney nasıl sonuçlanacaktı, bunu bilemeyiz. Film böylece "İnsan neden

kötüdür?" gibi felsefenin binlerce yıldır sorduğu bir soruya da yanıt verir. Eğer deneyde diğer beyin kullanılsaydı ne olacaktı? Ya da Fritz yaratığa bir canavar gibi değil de bir insan gibi yaklaşıyor, yaratık gene isyan edecek miydi? Öte yandan, yaratık herkesçe bir 'öteki' gibi karşılanmasa, herkesten sevgi görse yine aynı canları alacak mıydı? Ya da yaratık bir anda bir dev olarak değil de, olması gerektiği gibi bebeklikten başlayarak yıllar içerisinde hayata dair alması gereken eğitimleri alarak bugüne gelseydi, yolda karşılaştığı küçük Maria'yı yine incitecek bir şey yapar mıydı? Film romanın barındırdığı tüm varoluşsal yapıya önemli katkılar yapar.

"Frankenştayn" Büyük Buhran yıllarında çekilmiştir. İster istemez öykü o günleri de temsil eder. Dr. Frankenstein varlıklı bir babanın oğlu olarak kendisine tanrısal bir güç vehmetmiştir. Film, babasının malikanesini tüm görkemiyle resmedecek sahneler yer verir. Yaratık ekonomik krizin alegorisine, Dr. Frankenstein ise bizzat bu krizin yaratıcısına dönüşür. Böyle bakınca, yaratığın yine öncelikle emekçileri tehdit ettiği, fakat işin ucunun Frankenstein'in malikanesine kadar ulaşacağı görülür.

Filmin başarısında James Whale'in titiz rejisinin ve yaratıktaki Boris Karloff başta olmak üzere tüm oyuncu kadrosunun yanı sıra makyaj sanatçısı Jack. P. Pierce'in katkısını da es geçmemek gerek. Onun yarattığı, Mary Shelley'nin tasvirinden farklıdır. Yaratığın düz kafası, boynundaki vidalar, düşük gözkapakları ve dar kıyafetleri Pierce'in yaratıcılığından çıkmıştır. Bundan sonra çekilen her Frankenstein filmi de onun tasvirini izler. ■

YENİ SEZONDA MERAK ETTİĞİMİZ 11 YERLİ FİLM

Sinemada yeni sezon başladı. Bu yıl 70'den fazla yerli film vizyon için gün sayıyor. Peki bu filmler arasında hangilerini merak ediyoruz? 2012-2013 sezonunda üzerinde çok konuşulacak, yönetmenleriyle, oyuncularıyla merak uyandıran filmlerden 11 tanesini belirledik ve sizlerle paylaşalım istedik. İçlerinden biri, mutlaka sizin filminiz diyebiliriz...

SİNEMA YAZIMINDA BİR GELENEK VARDIR. SEZON BAŞLAMADAN, SEYİRCİYLE BULUŞACAK FİMLERE ŞÖYLE BİR BAKIŞ

atılır. Eskiden sezon dosyaları hazırlanırken seçimler yapılmış. 90'lı yıllarda ise az sayıda film çekildiği için bütün filmler mercek altına alınmaya başlandı. Ama tekrar üretim artınca yine seçme bir liste hazırlanır oldu. Türkiye sinemasında bu yıl 70'den fazla film, seyirci karşısına çıkacak. Arka Pencere olarak biz de 11 filmlik bir seçki yaptık, alfabetik sıraya göre listeledik. Öncelikle, daha önce bize belli bir sinema zevki sunan yönetmenlerin filmlerine odaklandık. Listede ilk filmleri bulunan üç yönetmen var: Ali Aydın (Küf) ve Emin Alper (Tepenin Ardı) ve Belmin Söylemez (Şimdiki Zaman). Üç filmi de izleyip karar verdik. Ki bizce onlar da 2012'de keşfettiğimiz iki yönetmen olarak anılacaklar.

1 BABAMIN SESİ (ORHAN ESKİKÖY, ZEYNEL DOĞAN)

"İki Dil Bir Bavul" filminin ekibi, Türkiye'de son 30 yılda yaşananların sıradan bir aile üzerindeki etkisini anlatıyor. Zeynel Doğan ve ailesinin yaşadıkları üzerinden yola çıkan film, Kürt-Alevi bir ailenin 30 yıllık geçmişini aralarken aslında Türkiye'nin yakın tarihinde yaşanan acı verici olayları da eşeliyor ve Maraş Katliamı, Kürt sorunu, Alevi sorunu gibi konuların bir aileyi nasıl parçaladığını gözler önüne seriyor. Maraş Katliamı sonrası Elbistan'a göç etmek zorunda kalan bir aile ve onların kişisel ses arşivi üzerinden 1979-2009 yılları arasında yaşananları perdeye yansıyor. Dünya prömiyerini Rotterdam Film Festivali'nde yapan, İstanbul Film Festivali'nde En İyi Senaryo ödülü alan, Altın Koza'da da beğeniyle karşılanan film, 2 Kasım'da vizyonda.

2 DEVİR (DERVİŞ ZAIM)

Usta yönetmen Derviş Zaim, sessiz sedasız çektiği "Devir" de insan ve doğa ilişkisi üzerine odaklanıyor. Burdur'un Hasanpaşa köyünde çok eski yıllardan beri düzenlenen bir koyun şenliğinin köy yaşamındaki etkilerini ele alan Zaim, başrolü de çobanlara teslim etmiş: Köyde yaşayan Ali Özel, Mustafa Salman ve Ramazan Bayar rol alıyor filmde. Zaim'in Metin And'ın bir kitabında okuduğu ve peşine düştüğü bu koyun şenliğinin beyazperde serüveni, aslında Zaim'in son yıllarda sinemamızda bir parantez açtığı 'gelenek ve sinema' temasının farklı bir hali gibi duruyor. Özellikle dikkat çekici çarpıcılıktaki görüntü çalışması, filmin seyir zevkini ikiye katlayacak seviyede... Film ilk olarak Altın Koza Film Festivali'nde gösterildi. Şimdi de yeni sezonda vizyona girmek için sırasını bekliyor.

3 GÖZETLEME KULESİ (PELİN ESMER)
Yönetmen Pelin Esmer'in, "Oyun" ve "11'e 10 Kala"dan sonra çektiği üçüncü filmi "Gözetleme Kulesi"nin dünya prömiyeri Toronto Film Festivali'nde yapıldı. Film, geçen hafta da Altın Koza Film Festivali'nde gösterildi ve ilk defa Türkiyeli seyirciyle buluştu. Olgun Şimşek ile Nilay Erdönmez'in başrolde oynadığı, Menderes Samancılar, Rıza Akın ve Kadir Çermik'in rol aldığı film, iki insanın suçluluk duygusuyla hesaplaşmasını konu alıyor. Bir gözetleme kulesinde bekçilik yapan Nihat ile şehirlerarası otobüslerde hosteslik yapan Seher, filmin baş karakterleri. Bir süre sonra ikisinin de sorunları olduğunu anlıyoruz ve bu iki insan aynı noktada buluşuyor. Çekimleri geçtiğimiz sonbahar Kastamonu'nun Tosya, Şenpazar ve Cide ilçelerinde gerçekleştirilen filmin vizyon tarihi ise 16 Kasım olarak belirlenmiş.

4 JİN (REHA ERDEM)
Usta yönetmen Reha Erdem, bu sezon iki filmiyle seyirci karşısına çıkacak. Bu iki filmden biri olan "Jin", yönetmenin sinemasının temel temalarından olan isyan duygusundan besleniyor. Türkiye'nin can yakan meselelerinden Kürt sorununa farklı bir gözle bakan yönetmen 'ötekinin kırımını' genç bir kızın yaşadıkları üzerinden anlatacak. 17 yaşındaki Jin'in yaşamak için isyan etmesini ve onun günler boyu doğadaki yaşamını izleyeceğimiz filmde Erdem bizleri genç bir oyuncuyla, Deniz Hasgüler'le tanıştıracak. Filmde Onur Ünsal, Sabahattin Yakut ve Yıldırım Şimşek de rol alıyor. Çekimleri Mersin'de gerçekleşen filmi Erdem geçen yıl sonbahar ve kış aylarında çekmişti. Filmin ise ne zaman gösterileceği henüz belli değil.

5 KELEBEĞİN RÜYASI (YILMAZ ERDOĞAN)
"Neşeli Hayat" filminden sonra Yılmaz Erdoğan, yönetmen olarak tekrar setlerde... Yönetmenin yedi yıldır üzerinde çalıştığı ve uzun bir hazırlık döneminden sonra Zonguldak'ta çekimlerine başlanan "Kelebeğin Rüyası", 1940'larda yaşayan ve arka arkaya genç yaşta veremden yaşamını yitiren iki şairin, Rüştü Onur ve Muzaffer Tayyip'in hayat hikayesini beyazperdeye taşıyacak. Başrollerini Mert Fırat ile Kıvanç Tatlıtuğ'un paylaştığı filmde Yılmaz Erdoğan da bu şairlerin öğretmeni olan Behçet Necatigil'i canlandıracak. Filmin halen devam eden çekimleri büyük bir gizlilikle yapılıyor. Muhtemelen 2013'te izleyeceğimiz film, şairleri ve şiirin hayatımızdaki yerini yeniden gündeme getireceği benziyor. Yılmaz Erdoğan filmografisinde de yeni bir kilometre taşı.

6

7

8

6 KÜF (ALİ AYDIN)

Faili meçhulleri ve 90'lı yıllardaki kayıpları tekrar gündeme getiren Küf", genç yönetmen Ali Aydın'ın ilk filmi. Geçen yıl çekimleri Adana'da gerçekleştirilen film, 18 yıldır kayıp olan oğlunu arayan demiryolu işçisi Basri'nin hikayesini beyazperdeye taşıyor ve kayıplarla ilgili toplumun ve devletin yaklaşımını da gözler önüne seriyor. Venedik Film Festivali'nde Geleceğin Aslanı ödülünü alan yapımda Ercan Kesal, Muhammet Uzuner ve Tansu Biçer başrolde. Ercan Kesal'ın bu sezon En İyi Erkek Oyuncu ödülleri ambargo koyması muhtemel bir performans sergilediği filmin ilham kaynağı ise Cumartesi Anneleri. Sinemaya çok iyi bir başlangıç yapan yönetmen Ali Aydın hiç kuşku yok ki, sinemamız adına bu yılın kazançlarından biri olacak. Altın Portakal'da gösterilecek filmin vizyon tarihi belli değil.

7 SEN AYDINLATIRSIN GECEYİ (ONUR ÜNLÜ)

Sinemamıza farklı bir tat getiren yönetmen Onur Ünlü, bir Anadolu kasabasında yaşayan doğaüstü güçleri bulunan bir grup insanın sıradan, kendi dertlerine çare bulamadıkları yaşamlarını anlatacak. Türler arası bir yapım olarak öne çıkan film, uyandırdığı merakla bu sezonun vizyonu gerçekten de sabırsızlıkla beklenen yapımlarından biri. Onur Ünlü'nün memleketi olan Manisa'nın Akhisar ilçesinde çektiği ve dedesinin evini de mekan olarak kullanan filminin oyuncu kadrosu da dikkat çekici. Filmde Ali Atay, Demet Evgar, Ahmet Mümtaz Taylan, Cengiz Bozkurt, Ercan Kesal, Damla Sönmez, Ezgi Mola, Serkan Keskin, Cengiz Bozkurt, Derya Alabora ve Nadir Sarıbacak gibi kalabalık ve nitelikli bir oyuncu grubu rol alıyor.

8 ŞARKI SÖYLEYEN KADINLAR (REHA ERDEM)

Reha Erdem'in bu sezon izleyeceğimiz diğer filmi... Erdem "Şarkı Söyleyen Kadınlar" filminde deprem tehlikesi nedeniyle boşaltılma kararı alınan bir adada yaşananları, gitmeye ayak direyen bir grup insan üzerinden anlatacak. Türk-Alman-Fransız ortak yapımı olan filmde Binnur Kaya, Deniz Hasgüler, Philip Arditti, Kevork Malikyan, Aylin Aslım ve Vedat Erincin rol alıyor. Çekimleri bu yıl Büyükada'da gerçekleştirilen film şu sıralar kurgu aşamasında. Muhtemelen uluslararası önemli bir festivalde açılış yapacak ve 2013'te de Türkiye'de seyirciyle buluşacak. Erdem'e göre "Şarkı Söyleyen Kadınlar", "Sadece figürleri ve öyküleriyle değil, kendisi de cömert, coşkulu bir şarkı gibi açılan ve her açıldığında başka renklere bürünen bir film olma hevesinde..."

9 ŞİMDİKİ ZAMAN (BELMİN SÖYLEMEZ)

Kısa film ve belgeselleriyle tanıdığımız Belmin Söylemez, ilk uzun metrajlı filmi "Şimdiki Zaman" da yıllardır önümüzü görememe halimizi nasıl içselleştirdiğimizi gösteriyor bize. Tabii bir ayrık ot da çıkıyor. O da Mina. Amerika'ya gitme hayallerini gerçekleştirmek için gerekli parayı bir kafede, kahve falı bakarak kazanmak adına inatla çalışıyor. Sanem Öge, Şenay Aydın, Ozan Bilen'in oynadığı filmde Öge, performansıyla İstanbul Film Festivali'nde En İyi Kadın Oyuncu ödülü kazanmıştı. Öte yandan canlandığı her rolle öne çıkmayı bilen Şenay Aydın'a da dikkat. Film Altın Koza'da da yarışan yapımlar arasındaydı. Önümüzdeki günlerde Hamburg ve Torino'da gösterilecek olan yapım 2013'ün ilkbaharında seyirciyle buluşacak.

10 TEPENİN ARDI (EMİN ALPER)

Genç yaşta kaybettiğimiz yönetmen Seyfi Teoman'ın yapımcılığını üstlendiği ve genç yönetmen Emin Alper'in çektiği "Tepenin Ardı" bu yıl adından en çok bahsedilen filmlerinden biri... Bu da doğal çünkü film, Berlin Film Festivali'nde dünya prömiyerini yapmış, iki ödül almış, İstanbul Film Festivali'nde de Altın Lale kazanmıştı. Alper ilk uzun metrajlı filminde bir köydeki ailenin yaşadıkları üzerinden, Türkiye'deki insanların ruhuna ve belleğine işleyen 'olmadık düşmanlar yaratma' meselesini ele alıyor. İnceden inceye de özellikle erkeklerin içindeki 'kötücüllüğün' izini sürüyor. Tamer Levent, Reha Özcan, Berk Hakman, Banu Fotocan ve Atilla Lök'ün rol aldığı filmin seyirciyle buluşma tarihi ise 14 Aralık 2012.

11 UZUN HİKAYE (OSMAN SINAV)

Çektiği büyük prodüksiyon filmlerle tanınan Osman Sınav'ın, uzun bir aradan sonra tekrar bir sinema filmi için setlere döndüğü "Uzun Hikaye" sezonun iddialı yapımlarından biri olarak karşımıza çıkıyor. Mustafa Uzun'un aynı adlı kitabından sinemaya uyarlanan film, idealist Bulgaryalı Ali'nin yaşadıklarını anlatıyor. Osman Sınav ile Kenan İmirzalıoğlu'nun gişe canavarı sayılabilecek "Deli Yürek: Bumerang Cehennemini" filminden sonra tekrar bir araya geldiği filmde ünlü aktör, Ali karakterine can vererek alışılmışın dışında bir aile babasını canlandırıyor. Filmde başlıca rollerde ise Tuğçe Kazaz, Cihat Tamer, Erkan Avcı, Mustafa Alabora'yı izleyeceğiz. Film 19 Ekim'de seyirciyle buluşacak. Şimdiden sezonun gişe sallayıcısı olacağı kesin.

KULAKLARINI DİK

Stephen Frears'ın 1987 tarihli sansasyonel dramı, perdeye "Benim Güzel Çamaşırhanem" in ardından yansıdığı için daha az önemsenir sanki! İlginç yaşamı ve tartışmalı ölümüyle oyun yazarı Joe Orton'ın öyküsüdür bu...

YETMİŞ YAŞINI GERİDE BIRAKMIŞ USTA İNGİLİZ YÖNETMEN STEPHEN FREARS, 1968'DE "THE BURNING" ADLI KISA METRAJILYLA

'merhaba' dedi beyazperdeye. 1969-1983 arasında BBC için üst üste yönettiği TV filmleri ve dizileriyle ülkesinde popüler bir isim haline geldi. 'Asıl uğraşı' sinemayı asla ötelemedi tabii. 1971'de, Albert Finney'li "Gumshoe" adlı suç filmini, 1979'da gençlik dramı "Bloody Kids" izledi. 1984'te kendisine uluslararası 'tanınırlığı' sağlayan ilk önemli filmi, "Kiralık Katiller" (The Hit) çıkageldi. 1985'te ise birçoklarına göre başyapıtı kabul edilen "Benim Güzel Çamaşırhanem" (My Beautiful Laundrette) ile büyük sükse yaptı. 80'li yılların ortasında ülkesinin hoşgörü eksikliğini, politik, ekonomik ve sosyo-kültürel durumunu, en önemlisi genelin ruh haritasını çiziyordu perdeye. Pakistan asıllı hırslı bir gençle, 'beyaz' sevgilisi arasındaki eşcinsel ilişki ekseninde yaşananlar ve adadaki yaşamın gidişatı, Hanif Kureishi'nin enfes öyküsünü ustalıkla bir sinemayla işleyen Frears'ın bakışıyla zihne kazınıyordu. 1987'de ise "Kulaklarını Dik" (Prick Up Your Ears) adlı biyografik dramı yönetti. Trajik biçimde sonuçlanan iki veya üç köşeli aşk öyküleriyle ilgilenen İngiliz, -aynı 1988 tarihli ünlü filmi "Tehlikeli İlişkiler" (Dangerous Liaisons) gibi- başrollerini Gary Oldman ve Alfred Molina'nın üstlendiği sarsıcı filmde, 'spektaküler' yaşamı ve tartışmalı ölümüyle ilginç bir figür olan oyun yazarı Joe Orton'ın öyküsünü anlattı. 1960'ların Londra'sına toplumsal bir bakış ve siyasi bir analizdi bu. Frears'ın çok sevdiği kavramlar ve oluşlar eşliğinde sosyolojik bir çalışmaydı sanki...

Cannes'de Altın Palmiye için yarışan dramın çoğunluk tarafından fazla tezahürat almamasının nedeni, sanırsız; "Benim Güzel Çamaşırhanem" in ardından çekilmesi. Eşcinsel ilişkiye hapis cezasını öngören 1960'lar İngiltere'sinde yaşanan 'ilişki' ve 'öteki' olma durumunun toplumdan gördüğü tepkiyi, 1985 tarihli filmde başka türlü işlemişti sanki Frears. O derece güçlü bir 'ilk' etki bıraktı ki başrollerinden birini Daniel Day-Lewis'in üstlendiği yapım, "Kulaklarını Dik" onun gölgesinde kaldı. Benzer toplumsal dinamiklere dikkat çeken iki yapımda Frears'ın inkiler. İkisi de tarihi tespitlerdi, o günün 'matematikiğini' ve ruhunu görüntülüyorlardı. Sınıf, her türlü kimlik, önyargı, siyaset, faşizm, ekonomik ve kültürel değişimler, 'insan' vurgusuyla işlenmişti iki filmde de. Ama Kureishi'nin etkileyici öyküsünü sanki daha çok sevdi kalabalıklar. Neyse, biz "Kulaklarını Dik"e dönelim! Kışkırtıcı sahne oyunları ve tanınan ve Birleşik Krallığın önemli oyun yazarlarından biri haline gelen Joe Orton ile partnerleri Kenneth Halliwell'in ilişkisi durmakta merkezde. Bu tip 'ilişkilerin' suç sayıldığı adada, cesur tespitler ve değişimlerde bulunur Frears. Birer gizli buluşma yeri haline gelen genel tuvaletlere, sokaklara, evlere yöneltilir kamerasını. Cesur ve 'siyaseten doğru' davranır.

Joe ve Kenneth, Kraliyet Akademisi Drama Sanatları bölümünde tanışır. Taşradan büyük şehre gelmiş, eğitilmiş olmayan fakat gözüpek, cüretkar, küstah, algıları açık, maceraperest bir gençtir Joe Orton. Kenneth Halliwell ise romantik, şehirli, kültürlü, eğitilmiş ve görmüş geçirmiş bir idealist. Günün Londra'sında

birlikte yaşamaya ve üretmeye başlar iki genç. Aralarındaki 'ilişki' ise otorite ve toplum geneli bakımından 'yasaklıdır'. Joe, kendini geliştirir ve tiyatro kariyerinde hızla yükselir. Tırmanmak, hükmetmek, korkusuzca yaşamak istemektedir. Kenneth ise arkadaşı ve sevgilisinin her şeye sahip oluşu karşısında ezilmeye başlar. Başarı dışında hemen her şeyi paylaşan iki dost arasında bir eşitsizlik oluşmuştur ve bağımsız, tavizsiz gidişatları dolayısıyla, kaçınılmaz bir son beklemektedir onları.

John Lahr'ın kitabından Alan Bennett tarafından senaryolaştırılan öykü, birçok önemli festivalde toplam on bir ödüle aday olur. Filmin iç dinamiklerine eşlik eden İngiliz Stanley Myers imzalı orijinal müzik, Cannes'de ödüllendirilir. Dev aktris Vanessa Redgrave, nüanslı yorumuyla 'en iyi yardımcı kadın oyuncu' dalında BAFTA ve Altın Küre için yarışır. Gary Oldman ve Alfred Molina'nın performansları üzerinde de durmak gerek! İkisinin cesur ve tabu deviren sahneleri perdeye nadir yansıyan kareler arasındadır. Özellikle Molina, 'Kenneth Halliwell' karakterini etten kemikten kılar. Detay zenginliği öne çıkar filmde. Hemen her oluş, kendine düşen eleştiriyi alır Frears anlatısında. Dönemin fenomen grubu The Beatles ve onların en karizmatik üyesi Paul McCartney'nin epey bir kulağı cınlar. Dokunaklı ve hüznünlü bir iştir "Kulaklarını Dik". Cinsellik, hoşgörü, korku, bastırılmışlık, aşk, dostluk, sevgi, otorite, faşizm, özgürlük, çıkar, sanat, nefret, değerler ve gerçekler... Rahatsız eden, eşeleyen, yakından bakan, anlayan ve işaret eden bir filmidir; şaşırtan ve tanıklık eden Frears yapımı. [A](#)

CAN DOSTUM

ORJİNAL ADI Intouchables

YÖNETMENLER Olivier Nakache, Eric Toledano

OLUNCULAR François Cluzet, Omar Sy,

Anne Le Ny, Audrey Fleurot, Clotilde Mollet

YAPIM/SÜRE 2011 Fransa, 112 dk.

GÖRÜNTÜ/SES 1.85:1, 5.1 DD Fr. ve Tr.

ŞİRKET Tiglon (Calinos)

Gerçeklere yaslanan
bir kitabın 'esinlenme'
boyutunda kalan
hafif ve de naif bir
beyazperde uyarlaması.

GEÇİRDİĞİ YAMAÇ PARAŞÜTÜ KAZASI SONRASINDA BOYNUNDAN AŞAĞISINI hissedemeyecek biçimde felç olan Philippe Pozzo di Borgo'nun yaşadıklarını anlattığı kitabından ilham alarak "Can Dostum"u çeken ve filmleriyle rekor gişe rakamlarına ulaşan Olivier Nakache-Eric Toledano ikilisinin ortaya koyduğu filme baktığımızda, kitaptan alabildiğine farklı bir rota izlendiğini söylemek mümkün. Çıkış noktası olarak aldıkları şeyi fazlasıyla deforme eden, yalnızca neredeyse Philippe'in felçli olma durumunu koruyan ikili, gerisine 'esinlenme' kılıfına sığınarak kendilerince bir şekil veriyorlar.

Trajik olması gereken bir hayat dilimini 'pembe gerçekçi' bir tona yaklaştıran yapım, yardımcı Driss'in Philippe üzerindeki etkisini de iyice yukarılara çekiyor. Nasıl ki kitapta Philippe kendini öne çıkarmışsa, filmde de Driss öne çıkarılıyor, 'nesne'yken 'özne'ye dönüşüyor. Bunun belli oranda gerekli olduğu da kabul edilebilir, ancak işin dozunun biraz kaçırıldığı da bir gerçek. Filmde, 'zengin beyaz'la 'fakir siyah' arasındaki

ilişkinin giderek 'eşitlik'e meyletmesi öne çıkıyor, ardından da Driss'in kimliğinde 'ezilmeyi reddeden' Afrikalıların dik duruşu. Alt metninde, "Bu ülkenin ayakta kalabilmesi için bize ihtiyacınız var" diyor hikaye. Yani Philippe'nin 'kendine dönük' metninin ötelerine taşınıp, daha geniş bir perspektife yönlendiriliyor film. Öte yandan, sofistike hamlelerden kaçınan, oldukça 'hafif' bir anlatım da dikkat çekiyor.

Driss'i canlandıran Omar Sy, bu projenin atardamarı olmayı başaran bir performansla ulaşıyor, ki "Can Dostum"un ihtiyacına karşılık veren bir kompozisyon çalışması bu. Genç aktör, hem enerjisi hem de yetenekleriyle domine ediyor filmi, Philippe'i canlandıran François Cluzet'yi gölgede bırakıyor. Bu çabası, ona bir de César ödülü kazandırdı biliyorsunuz, hem de bu ödülü alan ilk Afrika kökenli aktör olma onuruyla birlikte. [2]

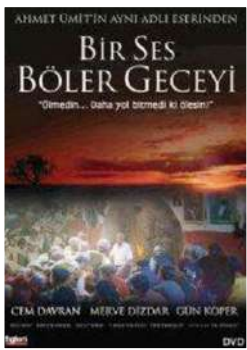
Sinemada "İyi hisset" formülünden haz edenler için tatmin edici hamleler var "Can Dostum"da.

Hikayenin 'hafif' akışı, bir noktadan sonra sinemasal tadın iyice ekşimesi sonucunu doğuruyor.

"SİNEMACILIK VE FİLMCİLİK YARARINA BAĞIMSIZ İLETİŞİM PLATFORMU"

sadibey.com

BİR SES BÖLER GECEYİ

YÖNETMEN Ersan Arsever
OYUNCULAR Cem Davran, Merve Dizdar,
 İpek Tenolcay, Ali Sürmeli
YAPIM/SÜRE 2011 Türkiye, 101 dk.
GÖRÜNTÜ/SES 1.85:1, 5.1 DD Türkçe
ŞİRKET Tıglon

Alevilik, sol ve
 12 Eylül üzerine,
 karikatürize
 tiplerin cirit attığı
 başarısız bir ilk film.

ÖĞRETİM GÖREVLİSİ SÜHA, FIRINALI
 GECEDE OTOMOBİLİYLE GİDERKEN BİR
 alevi köyü yakınlarında kaza geçirir ve bir
 tabutun başında dua tartışması yapmakta
 olan Alevi vatandaşlarımızı, en yakın evin
 penceresinden izlemeye başlar. Eski karısına
 benzeyen genç köylü kadın Gülizar, Süha'yı yakın
 geçmişe götürmektedir.

Ahmet Ümit'in ustalık dönemi eserlerinin
 heyecanından uzak "Bir Ses Böler Geceyi"den
 uyarlanan ve çoğu sahnesi şaşırtıcı derecede kötü
 çekilmiş bir film... Alevi kültürüne, 12 Eylül'e, 1980
 öncesinin devrimci gençliğinin bir kısmının
 darbeden sonra düzene teslim oluşuna bakan "Bir
 Ses Böler Geceyi", yapımcı-senarist-yönetmen
 Ersan Arsever'in imzasını taşıyan, deyim
 yerindeyse 'duası kabul edilmemiş' bir ilk film
 olarak dikkat çekiyor. Türk sinemasının üstesinden
 gelemediği birkaç meseleden birinin 'yağmur
 çekimleri' olduğunu bir kez daha gözümüze
 sokarak başlayan film, intihar ettiği için duasının
 yapıp yapılmayacağı tartışılan müteveffa genç

Alevi İsmail ile sol eylemci üniversite öğrencisi
 Süha'nın 12 Eylül öncesi ve sonrasındaki öyküsünü,
 'birleşen kalpler' tadında ve ikili öykü yapısında
 anlatmaya çabalamakta.

"Senaryo ve diyalog yazımı ile casting ve
 oyunculuk faciası yaşanıyor" desek yeridir... Cem
 Davran, Merve Dizdar, Gün Koper, İpek Tenolcay ve Ali
 Sürmeli, felaket birer karton tip olarak dolaşıyorlar
 ortalıkta. Rıza Akın, Turgay Tanülkü ve Recep Yeter ise
 en hafif deyimle 'yetersiz' kalmışlar. Şerif Gören'in
 "Sen Türkülerini Söyle" sine teğet geçip Ahmet Haluk
 Ünal imzalı "Saklı Hayatlar"ın uzak akrabası bile
 olmaya hak kazanamayan filmde, üniversitede bir
 silahlı çatışma sahnesi ve Cem Davran'ın "Beni
 koruyun..." diye ileri atılışı var ki görenler
 görmeyenlere hiç anlatmasa herkes için daha
 iyi olur! [1]

Boğaz'a karşı rakı ve devrimci marşlar, her zaman iyidir!

Değişik melodilerle yalnızca "İçimizdeki şeytanlara zülfikarlarla
 saldırdık" denilse bile daha iyi müzik yapıldı.

www.sinemamuzik.com

'bir tıkla gerçek habere ulaş'

Üniversite Öğrencisi Arzu - <http://www.hansey.org>

5

1

4

3

2

1 - İyi seçti sinema konuştur

Bir festivalde yarışma seçkisi iyiye festival de sinema dışı meselelerle sapmıyor. Buna çok taze örnek de bu yılki Altın Koza. İyi filmler var ve filmler izleniyor, filmler konuşuluyor. Çekişmeli geçen yarışmada Ferzan Özpetek başkanlığındaki jüri bile işinin zor olduğunu kabul ediyor.

2 - Eleştirmenlerden günlük yıldız

Bu yıl festivalde sinema yazarları da aktif bir şekilde çalışıyor. Mesela www.medyatava.com eleştirmenlerden günlük yıldız alıyor, Cannes Film Festivali'nde Screen dergisinin yaptığı gibi. Şimdilik "Yeraltı", "Araf", "Gözetleme Kulesi", "Babamın Sesi" cuma itibarıyla festivalin favorileri gibi görünüyor.

3 - Selda Alkor rol çalamıyor

Bir festival olmaya görsün, oyuncu Selda Alkor hemen süperstar havalarıyla rol çalmasını iyi bilir. Altın Koza'nın ilk günü Yaşam Boyu Onur Ödülü alan Perihan Savaş'tan da rol çalan Alkor, festivalin genelinde umduğunu bulamadı. Bu yıl "Gözetleme Kulesi"nin oyuncularından Menderes Samancılar'ın Yeşilçam kontenjanından yıldızı parladı.

4 - 'Hassas teyze' Adana'da da görüldü

Altın Portakal'da görmeye alışkın olduğumuz hassas izleyiciler Adana'da da ortaya çıktı. "Babamın Sesi" filmi sonrasındaki soru-cevap bölümünde söz alan yaşlı bir kadın izleyici, "Filminizin Doğu görüntülerini beğendim ama bu sorunlar sadece Doğu'da yok, Batı'da da var. Hepimiz Türküz!" diye yüksek sesle bağırdı.

İzleyicilerden biri "Biz Kürtüz hanımefendi" diyerek karşılık verdi. Yönetmenlerin itidal telkiniyle tartışma büyümeden soru-cevap kısmı sona erdi.

5 - Bu sahneler sinema tarihimize geçer

Altın Koza'nın unutulmayanı, iki kadın yönetmen Yeşim Ustaoglu ile Pelin Esmer'in filmlerindeki ("Araf" ve "Gözetleme Kulesi") doğum sahnesiydi. Çok etkileyici ve sinema tarihimize geçecek olan iki sahne de seyirciye zor anlar yaşattı. İki filmin arka arka gösterilmesi de ayrı bir manidar tesadüftü. Ama iki yönetmenin memleketteki kadın meselesini çarpıcı biçimde ele almaları takdir topladı.

ROCK FM 94.5

VIDEO SHOW FILM TELEVISION
DVD CINEMATIC COMMUNITY
WORK THINK PRODUCTION MOVIE DVD SCREENPLAY
TODAY NEW TELEVISION MOVIES MOVING VIDEO FILM SHOW
FILM PRODUCTION CLOSE-UP
PRODUCTION SHOW ACTOR DVD TELEVISION MONEY SCREENPLAY COMMUNITY THINK BUSINESS PRO
MOVIES CINEMATIC HORROR DVD COMMUNITY SCREEN VIDEO NETWORK PRODUCTION
CLOSE-UP SHOWING PICTURE PRODUCTION CINEMATIC SCREEN SHOW
SHOW ACTOR VIDEO INDUSTRY SHOW ACTOR SHOWING SCREENPLAY TELEVISION MOVIE COMMUNITY
INDUSTRY PICTURE MOVIES PROJECT COPY THINK THRILLER SCREENPLAY
HINK COMMUNITY SCREENPLAY COPY MOTION INDUSTRY SHOW ACTOR
MOVIES SCREEN THINK SHOWING 7. CADDE HORROR PICTURE SCREENPLAY BUSINESS MOVING
TELEVISION PROJECT TELEVISION COMEDY FILM NETWORK PRODUCTION MOVIES PRODUCTION
DVD PRODUCTION COMEDY SHOW ACTOR SCREENPLAY PRODUCTION SHOWING
PICTURE TELEVISION FILM SHOW VIDEO COMMUNITY PICTURE THINK TELEVISION
NEW PRODUCTION COMMUNITY CINEMATIC SHOW ACTOR SCREENPLAY NEW PRODUCTION
SCREENPLAY DVD MOVIE THINK PRODUCTION THINK MOVIE NETWORK SCREENPLAY
WORK SHOW FILM VIDEO MOVING MOVIES TELEVISION NEW TODAY PUBLIC COMEDY
MOTION CLOSE-UP MOTION SHOWING FILM PRODUCTION SHOW ACTOR THRILLER
MONEY HORROR THRILLER SCREENPLAY MONEY TELEVISION DVD MOVING PRODUCTION
PRODUCTION NETWORK VIDEO SCREEN COMMUNITY DVD HORROR CINEMATIC
SCREEN CINEMATIC THINK PRODUCTION NETWORK SHOWING
SCREENPLAY SHOWING SHOW ACTOR INDUSTRY VIDEO
CLOSE-UP PROJECT MOVIES PRODUCTION
THINK COPY SCREENPLAY

**SİNEMA VE SOUNDTRACK DÜNYASINA
KEYİFLİ BİR YOLCULUK**

BİLGEHAN ARAS'LA **7. CADDE** HER PAZAR 22.00-00.00 ARASI **94.5 ROCK FM'DE**

“ Bir İngiliz kadın yazar Sapık'ın (Psycho) 'barbarca bir görmüş geçmişlik' filmi olduğunu söylemişti. Kimbilir, belki de haklıydı! ”

Alfred Hitchcock